

WHITE NOT

Nilton Cunha – Bart Lens

Kunstgalerij De Mijlpaal – Heusden-Zolder

14 december 2007 – 10 februari 2008

Voor de komende wintertentoonstelling in kunstgalerij De Mijlpaal kozen architect/vormgever Bart Lens en zilver/goudsmid Nilton Cunha samen voor de titel 'White Not'. Hun gezamenlijke tentoonstelling in De Mijlpaal, een ruimte gerenoveerd in 2002, door Bart Lens wordt een uitbundig en enthousiast spelen met licht, eenvoud, zuiverheid en ruimtelijkheid.

Twee kunstenaars die als student reeds door hun leraars bestempeld werden als uiterst begaafd en beloftevol, ontmoeten elkaar, voelen zich zielsverwant en beslissen om samen hun kunnen te tonen. 'White not' werd voor beiden de omschrijving voor de kunstobjecten die zij voor deze tentoonstelling ontworpen hebben en zullen tonen. Het wordt ongetwijfeld een denderend en wervelend geheel dat de spirit van de twee ontwerpers in het witte licht van de schijnwerpers zal plaatsen.

Sinds **Bart Lens** in Hasselt in 1995 met een eigen architectenbureau startte en nog recent een nieuw kantoor in Brussel oprichtte, rijgt hij de projecten aan elkaar die, ondanks de verscheidenheid ervan, een zoektocht naar intense eenvoud gemeen hebben. Gebouw, ruimte en invulling weet Bart Lens immers op meesterlijke wijze met elkaar in balans te brengen. Als hij een stoel, lamp of tafel ontwerpt, heeft dat vooral te maken met een conceptuele totaalvisie. Het is een zoeken naar het creëren van een totaalsfeer tot deze een esthetische eenvoud bereikt. Het realiseren van zijn eigen objecten is daarvoor het middel om dat doel te bereiken.

De juweelontwerper en zilversmid **Nilton Cunha** heeft iets heeft met wit. Een witte sofa, een witte tafel, witte objecten op een tafel. Twee witte fruitschalen trekken de aandacht. Allebei zilver op het witste wit. Ze vallen op door hun eenvoud en elegantie. Wit is de kleur die het best bij zilver past, zegt hij. En eenvoud is vaak veel moeilijker tot perfectie te brengen dan iets wat er heel ingewikkeld uitziet.

Eenvoud en perfectie gaan hand in hand, een gedachte die Nilton in zijn voorwerpen en juwelen formuleert maar ook in het werk van Bart Lens centraal staat. De kracht hiervan staat buiten kijf. Eenvoud treft je als een kaakslag. Met weinig kun je heel veel zeggen.

U bent van harte welkom op de vernissage op vrijdag 14 december 2007 in aanwezigheid van de kunstenaars. De openingsperformance begint om 20.10 u stipt!

Dresscode: 'white not'.

U bent tevens uitgenodigd voor de finissage op zaterdag 9 februari 2008. Bart Lens geeft een lezing over architectuur en kunst. Graag reserveren vóór 30 januari 2007.

**Kunstgalerij De Mijlpaal, Brugstraat 45, 3550 Heusden-Zolder
vrijdag, zaterdag, zondag tussen 14 en 18 uur
extra open op 24, 26, 27, 31 december
en na afspraak
www.demijlpaal.com, info@demijlpaal.com**

BART LENS

Bart Lens afkomstig van de Kempen woont in Hasselt waar hij ondertussen heel wat panden onder handen heeft genomen. Zijn kunnen raakte al snel bekend en de ene opdracht volgde op de andere. De opdracht met de grootste weerklink blijft evenwel het oude postkantoor. Donum heeft nationaal en internationaal heel wat aandacht gekregen en dat heeft zeker deuren geopend. Sindsdien heeft hij nog heel wat projecten kunnen realiseren en dat zijn voor hem altijd interessante voorbeelden, zeker omdat ze zich snel in een totaalconcept vertalen. En hiervoor ontspruiten uit zijn creatieve geest diverse voorwerpen die steeds zijn stempel van eenvoud en puurheid dragen zoals lampen, tafels, een secretaire, een tafelkleed, een zetel en ligbanken, een toilet en badjassen, een volledige keuken. Het blauwe motief in dit keukenontwerp (voor Obumex in samenwerking met Royal Boch) is afgeleid van een 'ouderwets' motief en doet Bart denken aan zijn moeder. Het roept bij hem de gedachte op van degelijkheid, herinnert aan een generatie die altijd bezorgd was voor het grote gezin, het staat zelfs voor hygiëne. Door dit motief te digitaliseren en te abstraheren, kregen we een modern-klassiek Belgisch motief.

Bart Lens voelt steeds meer voor dit soort interpretaties of denkprocessen waarbij hij afstapt van de dwingende, maar naïeve vernieuwingsgedachte. Warm water hoeft je niet elke keer opnieuw uit te vinden, een stoel evenmin. Je kan ook verder schrijven aan de geschiedenis.

Twee jaar geleden werd hij door het West-Vlaamse Buro 2 geëngageerd om in de Zuid-Chinese stad Guangzhou het interieur te gaan bepalen voor het gigantische 'Baiyun International Conference Centre'. Een congrescentrum met 1200 hotelkamers. China heeft me doen nadenken over architectuur, invulling en context. De bouwwoede die er vandaag heerst, moet je kaderen in die rijke Chinese traditie en cultuur van duizenden jaren met daarbovenop de invloed van 50 jaar communisme, de invloed van het westers kapitalisme en de Aziatische invulling daarvan. Dat stemt tot nadenken, zozeer dat ik een drang voel om nog gefundeerder te gaan ontwerpen.

NILTON CUNHA

Eenvoud is wat Nilton Cunha nastreeft in zijn werk én in zijn leven. Ik ben ontzettend moeilijk voor mijzelf als het op mijn werk aankomt, vertelt hij. Het moet tiptop zijn, de proporties moeten precies goed zitten, de afwerking moet perfect zijn. Daarom zou ik mijn ontwerpen ook nooit aan andere makers kunnen uitbesteden. Ik moet alles zelf doen, want iemand

anders stelt misschien heel andere prioriteiten dan ik. Verder hanteert Nilton Cunha de filosofie van de eenvoud. Het leven is al zo kort, waarom zou je het nodeloos ingewikkeld maken? Zijn werk beantwoordt aan hetzelfde ideaal. Tijdens mijn studie heb ik ontzettend complexe dingen gemaakt. Ik wilde al die technieken onder de knie hebben. Zodra dat het geval was, kon ik ze weer een voor een loslaten tot ik bij de essentie van mijn eigen werk uitkwam.

De combinatie van de Braziliaanse en de Belgische cultuur die Nilton Cunha in zijn werk kan leggen, vindt hij op alle vlakken een verrijking. Deze fruitschaal heet Pomar. Wie geen Portugees kent, zoekt er iets achter dat met pomme en art te maken heeft. In mijn moedertaal is een pomar echter een boomgaard. Ik haal dus inspiratie uit twee werelden.

Mijn atelier is mijn laboratorium, zegt hij. Ik ben bezig, probeer dingen uit. Zo ontstaat er iets, het lijkt wel magie. Ik volg daarin echt mijn intuïtie. Mijn juwelen en mijn objecten zijn niet helemaal hetzelfde, maar door het spel van schaduwen als je zo'n juweel draagt, krijgt het op zijn manier toch ook weer objectwaarde – het worden bijna kleine sculpturen. Het enige verschil tussen juweelontwerp en beeldende kunst zit hem in de proporties.

Met dank aan Marc Dubois, auteur boek 'Lens°Ass' en Ines Minten en Christophe de Schauvre, auteurs van de artikels over Bart Lens en Nilton Cunha in Isel 20 en 21, 2007.